

Rose
PUBLISHING

S.C.I.

謎案集

ทีมพิฆาตทรชน

1

耳雅 (เอ๋อหฺยา) เจียน ชุนลี่ แปง

BOY'S
LOVE

พิมพ์ครั้งที่ 1

ศิวอโยธา

ก า ร อ่ า น คี อ ร าก ร ฐ า น ที่ ส ำ ค ัญ

“ตัวโยไอคิวของเขา สามารถอ่านหนังสือได้อย่างน้อยหมื่นตัวต่อหน้าที่
ยิ่งไปกว่านั้น นายจะเชื่อหรือเปล่าว่
เขาสามารถท่องสิ่งที่เฟิ่งผ่านสายตาเขาไปเมื่อกี้ออกมาได้”

-จันเจา-

ทีมพิฆาตพรชน ภาค 1 เล่ม 1

จัดพิมพ์โดย

Rose
PUBLISHING

ในเครือบริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
378 ถนนรัชดาภิเษก (บรมราชชนนี) เขตคลองจั่น กรุงเทพฯ 10170
โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

Published originally under the title of (S.C.I. 謎案集 第一季)
(S.C.I. Special Crime Investigation: Mystery Crime SEASON 1) Volume 01
Author © 耳雅 Erya

Thai edition rights under license granted by 耳雅 Erya
Illustrations granted under license granted by Reve Books Co., Ltd.
Illustrations by Ao-7
Thai edition copyright © 2020 Amarin Printing and Publishing Public Co., Ltd.
Arranged through JS Agency Co., Ltd., Taiwan
All rights reserved.

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘
ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งดัดแปลงเป็นฉบับอื่นกึ่งเสียง ดัดแปลงทัศน
หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของศูนย์ข้อมูลอมรินทร์

เออร์ทยา.

ทีมพิฆาตพรชน ภาค 1 เล่ม 1 / เออร์ทยา. เชียง, ซุนลี่. แปล จาก S.C.I. 謎案集 第- (S.C.I. Special Crime Investigation: Mystery Crime SEASON 1) Volume 01.- กรุงเทพฯ: โรสพับลิชชิ่ง อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง, 2๕๕๘.

(6), 398 หน้า. นวนิยาย ลำดับที่ 111)

1. นวนิยายจีน. I. ซุนลี่. II. แปล. III. ชื่อเรื่อง. III. ชื่อชุด.

นว ๘7๓6 ล.1

DDC 895.1352

ISBN 978-616-18-3734-1

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ระริน อุทกะพันธุ์ บัญจรุ่งโรจน์ • กรรมการผู้จัดการ สุชนีย์ วิริตภักดิ์
ที่ปรึกษาสายงานสำนักพิมพ์ในเครือ อองอาจ จิระอร • บรรณาธิการฝ่ายการ ลีริกานต์ ผลงาม
ผู้จัดการสำนักพิมพ์ รัฐวรรณ พัฒนาชัชชอดุล

บรรณาธิการ ชลดา ชลดา • ศิลปกรรมและคอมพิวเตอร์ ประภาวดี มุสิกรักษ์, วรรณฯ ตั้งแสงประทีป
ผู้ตรวจทานต้นฉบับ สุภาวดี สุขสมัย • พิสูจน์อักษร พรทิพย์ รักษ์ทอง

ทีมพิฆาตทรชน

S.C.I.

谜案集

Special Crime Investigation

ภาค 1 เล่ม 1

耳雅 - เออร์หย่า

เขียน

ขุนลี

แปล

สำนักพิมพ์โรส
กรุงเทพมหานคร

หนังสือคุณภาพ
โดยอมรินทร์กรุ๊ป

คำนำสำนักพิมพ์

ใครๆ ก็รู้ว่าหนูกับแมวนั้นไม่ถูกกัน แต่ถ้าวัวตัวนั้นดันบังเอิญเป็นหัวหน้าหน่วย S.C.I. ไปอ้อวี้ถึง ผู้ปลดประจำการจากกองทัพอากาศ เชี่ยวชาญการต่อสู้ด้วยมือเปล่าและมีประสบการณ์ในด้านการสืบสวนอย่างซ้ำซ้อน ส่วนเจ้าแมวนั้นก็ไม่เซ่ธรรมดา แต่เป็นถึงรองหัวหน้าหน่วย S.C.I. จันเจา ดอกเตอร์สาขาจิตวิทยา และเป็นผู้มีอิทธิพลในวงการอาชญาวิทยา เมื่อคู่กัดตลอดกาลต้องมาทำงานร่วมกันเพื่อคลี่คลายคดีฆาตกรรมอันเป็นปริศนา ความสัมพันธ์ของพวกเขาจะดำเนินไปในรูปแบบไหน และหน่วย S.C.I. จะคลี่คลายคดีปริศนาได้หรือไม่ ขอเชิญทุกท่านหาคำตอบในหน้าต่อไปได้เลยค่ะ

Rose
PUBLISHING

สิงหาคม 2563

S.C.I.

S.C.I. : หน่วยสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมพิเศษ ก่อตั้งขึ้นโดยกรมตำรวจตามข้อเสนอของอธิบดี เป็นทีมสืบสวนพิเศษที่ทำงานสืบสวนสอบสวนคดีใหญ่ๆ โดยเฉพาะ โยกย้ายเจ้าหน้าที่ระดับหัวกะทิจากแต่ละแผนกในกรมตำรวจมารวมกัน

หน่วย S.C.I. มีรายชื่อสมาชิกดังต่อไปนี้ :

หัวหน้าหน่วย (ใหญ่)

ไป๋อวี๋ถิง : ปลัดประจำการจากกองทัพอากาศ เชี่ยวชาญด้านการต่อสู้ด้วยมือเปล่า มีประสบการณ์ในด้านการสืบสวนอย่างซ้ำซ้อน เกิดในครอบครัวตำรวจ

หัวหน้าหน่วย (รอง)

จันเจา : ปริญญาเอกสาขาจิตวิทยา มีอิทธิพลในวงการอาชญาวิทยา เป็นผู้มีความคิดสูง

สมาชิก (ภาคสนาม)

หวังเฉา : ตำรวจอาชญากรรม (อดีตผู้ใต้บังคับบัญชาของไป๋อวี๋ถิง)

หม่ายั้น : ตำรวจอาชญากรรม (พลซุ่มยิง)

จางหลง : ตำรวจอาชญากรรม (อดีตผู้ใต้บังคับบัญชาของไป๋อวี๋ถิง)

ทีมพิฆาตทรชน

- เจ้าหู :** ตำรวจอาชญากรรม (มีประสบการณ์ในการเป็นสายลับ 5 ปี)
- ไป๋ฉือ :** ตำรวจอาชญากรรม (อัจฉริยะผู้มีไอคิวสูง) เข้าร่วมในภายหลัง
- ลั่วเทียน :** ตำรวจอาชญากรรม (มีความสามารถพิเศษ) เข้าร่วมในภายหลัง
- จินโอว :** ตำรวจอาชญากรรม (ผู้เชี่ยวชาญด้านการกู้ระเบิด) เข้าร่วมในภายหลัง

สมาชิก (ส่วนสำนักงาน)

- กงซุนเซ่อ :** แพทย์นิติเวช (ปริญญาเอกสาขามานุษยวิทยา)
- หม่าซิน :** แพทย์นิติเวช (ลูกศิษย์ของกงซุน)
- เจียงผิง :** ผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ (หนึ่งในแฮกเกอร์ที่ดีที่สุดในประเทศ)

อื่น ๆ (ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ตำรวจ)

- หลู่ฟาง :** ผู้ประสานงานติดต่อสื่อสาร (โฆษกของทางตำรวจ)
- หันจาง :** เจ้าหน้าที่หน่วยข่าวกรอง (ข้อมูลลับ)
- สวีซิง :** ตำรวจอาชญากรรม (อดีตทหารช่าง)

พจนานุกรม
ศัพทมูลวิทยา

01

หนูกับแมว

เช้าตรู่ สำนักงานตำรวจในเมือง S ได้เกิดความแตกตื่นขึ้น ผู้คนต่างจับกลุ่มซุบซิบพูดคุยกันถึงหน่วย S.C.I. ที่เพิ่งตั้งขึ้นมาใหม่

ในขณะที่หวังเฉาและจางหลงเดินเข้าไปในอาคารก็รู้สึกว่บรยากาศผิดปกติไป ทุกคนเป็นอะไรกันไปหมด ทั้งสองมาพร้อมกับรอยคล้ำใต้ตาราวกับหมึแพนด้าเพราะเพิ่งสะสางคดีใหญ่เสร็จไปเมื่อคืนวาน อดหลับอดนอนอย่างเห็นได้ชัด เมื่อเดินมาถึงยังหน้าลิฟต์ก็เห็นเศษกระดาษสีขาวแผ่นหนึ่งแปะอยู่บนผนัง จางหลงยื่นมือเข้าไปดึงมันออกมาพร้อมกับคำทอ “ใครนะช่างกล้าเอาใบปลิวมาติดในสถานีตำรวจ”

หวังเฉาที่อยู่ข้างๆ โน้มตัวเข้าไปดูอยู่ครู่หนึ่ง “ไม่เหมือนโฆษณาเลย... คำสั่งอธิบดีหรือ?”

พอเดินเข้าไปในลิฟต์ ทั้งสองก็เอากระดาษแผ่นนี้ขึ้นมาศึกษาดูอย่างละเอียด

สิบวินาทีต่อมาก็ได้ยินเสียงตะโกนของทั้งสองดังออกมาจากในลิฟต์ ทำเอาผู้คนที่กำลังรอลิฟต์อยู่ด้านนอกตกใจจนต้องถอยกรูดออกมา

‘ตั้ง’ ประตูลิฟต์เปิดออกที่ชั้น 7

เห็นจางหลงกับหวังเฉากระโจนออกมาจากด้านในราวกับเสือและหมาป่าพละว่องตะโกนว่า “ແ່ແລ້ວໄວ້ຍ!” แล้ววิ่งตรงไปยังห้องทำงานของ

ฝ่ายตำรวจอาชญากรรม ดึงความสนใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่รอบ ๆ ให้หันมามองที่ละคน

ประตูห้องทำงานเปิดออกเสียงดังสนั่นจากการถีบของทั้งสอง สร้างความตกใจให้กับบรรดาตำรวจด้านในจนตะลึงตะลันหาที่หลบด้านหลังโต๊ะทำงาน

แต่บุคคลทั้งสองที่เข้ามาไม่สนใจแม้แต่จะเหลือบมองคนอื่นเลย ฟุ่งตรงไปยังห้องทำงานของหัวหน้าหน่วยที่อยู่ด้านในทันที

ประตูห้องทำงานเปิดออกก่อนที่จะถูกฟุ้งชนเพียงเสี้ยววินาที ทั้งสองหยุดตัวเองไม่ทัน ถลาเข้าไปด้านใน แล้ววิ่งลงไปกับพื้น

โครม...

ได้ยินเสียงคนตะโกนผ่านหน้าต่างดังขึ้นมาจากชั้นล่าง “หน่วยตำรวจอาชญากรรมของพวกคุณจะไม่หยุดทำงานกันสักวันเลยรึไง อีกหน่อยถ้าวันไหนเกิดแผ่นดินไหวขึ้นมาจริง ๆ คนทั้งอาคารก็คงไม่รู้แล้วว่าต้องวิ่งหนี!”

จางหลงกับหวังเฉาตะกายขึ้นมาจากพื้น เห็นไป๋อู๋ถึงถือถ้วยกาแฟอยู่ในมือ ยืนฟังโต๊ะทำงานมองพวกเขาทั้งสองคล้ายจะยิ้มแต่ก็ไม่เชิง

“หัวหน้า จริงหรือเปล่าครับ?!” จางหลงซู่ภาพที่อยู่ในมือแล้วถาม

“นายคิดว่ายังไงล่ะ” ไป๋อู๋ถึงจิบกาแฟไปอีกหนึ่ง ตบอย่างไม่มีใส่ใจ

“งั้น...ก็แสดงว่าเป็นจริงใช่ไหม” หวังเฉาขอคำยืนยันอีกครั้งอย่างระมัดระวัง

ไป๋อู๋ถึงพยักหน้าแล้วจิบกาแฟต่อไป

เงิบไปครู่หนึ่งก็ได้ยินเสียงร้องให้คร่ำครวญดังระงมไปทั่วทั้งห้องทำงานฝ่ายตำรวจอาชญากรรม

“หัวหน้า คุณจะทิ้งพวกเราไปไม่ได้ นะครับ”

“หัวหน้า คุณจะไปแบบนี้ไม่ได้ นะ”

“หวังเฉา จางหลง พวกนายจะไปไหนไม่ได้ นะ”

“ถ้าพวกนายไป แล้วพวกพี่น้องที่เหลืออยู่จะทำยังไงล่ะ...”

เสียงนั้นดึงความสนใจของผู้คนจากแผนกอื่น ๆ ให้พากันเข้ามาสอดรู้-สอดเห็น

หน่วยปราบปรามลือลามาก : “เกิดอะไรขึ้นกับหน่วยสืบสวน? ทีมของหัวหน้าไปเสียชีวิตในหน้าที่หรือ?”

แผนกเศรษฐกิจ : “เป็นไปไม่ได้? เมื่อเช้าฉันยังเห็นอยู่เลย ยังดูดีก็ยังมีชีวิตชีวาอยู่เลย”

แผนกยาเสพติด : “พอได้แล้ว ทีมหัวหน้าไปนะ อย่างกับมัจจุราชจะล้ารับไปอย่างนั้นแหละ?”

ไปอีวี่ถึงจิบกาแฟอีกสุดท้าย แล้วบอกกับจางหลงและหวังเฉา “เก็บข้าวของ ตอนบ่ายย้ายไปที่ชั้น 13”

เวลาเที่ยงทำลิบนาที่ ท่ามกลางเสียงร้องระงมของเจ้าหน้าที่หน่วยตำรวจ อาชญากรรมและเสียงโห่ร้องยินดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจคนอื่น ๆ ในชั้น 7 ไปอีวี่ถึงพาจางหลงกับหวังเฉาเดินเข้าไปในลิฟต์ กดปุ่มไปที่ชั้น 13

ทันทีที่ประตูลิฟต์เปิดออกก็มองเห็นสำนักงานใหม่เอี่ยมมองอยู่ตรงหน้า ประตูกระจกบานใหญ่มีตัวอักษร S.C.I. พิมพ์อยู่ด้านบน ให้ความรู้สึกราวกับ FBI พอเดินออกมาจากลิฟต์ก็ได้ยินเสียงประตูลิฟต์อีกตัวหนึ่งที่อยู่ข้าง ๆ เปิดออก ทุกคนหันกลับไป เห็นใครบางคนสอดมือข้างหนึ่งอยู่ในกระเป๋ากางเกงชุดสูทของเขา มืออีกข้างหนึ่งถือแฟ้มเอกสาร เดินออกมาอย่างไม่เร่งรีบด้วยอาการอัมปลั่งงาม

จางหลงกับหวังเฉารู้สึกประหม่าขึ้นมาทันที มองไปทางไปอีวี่ถึงอย่างระมัดระวัง แน่نون...หัวหน้าของพวกเขา มีสีหน้าที่แข็งทื่อ

กงซุนเดินเข้ามาจากระยะไกล เห็นจั่นเจากับไป๋อวี๋ถึงยืนมองอยู่หน้าประตู ลิฟต์จึงแอบหัวเราะกับตัวเอง “เอาอีกแล้ว”

“เสียวจั่น เลี้ยวไป...ทำไมไม่เข้าไปข้างในล่ะ”

หวังเจากับจางหลงต่างกลืนน้ำลาย “มาอีกคนแล้ว!”

ทั้งสามคนที่อยู่ตรงหน้าล้วนไม่ธรรมดา ได้รับฉายาสามอัจฉริยะแห่งวงการ ตำรวจ คือเพชรของสถานีตำรวจจากสามเขตใหญ่ในเมือง S

มาว่ากันที่ไป๋อวี๋ถึงก่อน : คนสนิทต่างเรียกเขาว่าไป๋ห้า ไม่ใช่เพราะว่าเขามีลำดับที่ห้าในบ้าน แต่เพราะว่าเขาเป็นตำรวจรุ่นที่ห้าของสกุลไป๋

สกุลไป๋เป็นที่รู้จักกันดีในด้านการผลิตนักสืบชั้นเทพ คุณปู่ คุณพ่อ คุณลุง และคุณอาของไป๋อวี๋ถึงล้วนเป็นตำรวจอาชีพที่มีความสามารถที่มีชื่อเสียง ปัจจุบันนี้ทั้งหมดล้วนทำงานอยู่ในวงการตำรวจและทหาร ส่วนไป๋อวี๋ถึงนั้น ได้รวบรวมเอาพันธุกรรมที่ดีที่สุดจากรุ่นพ่อเอาไว้ในตัวเขาทั้งหมด หลังจบการศึกษาจากโรงเรียนเตรียมทหารได้เข้าร่วมกองทัพอากาศเป็นอันดับแรก และเคยได้รับการฝึกอบรมพิเศษ หลังจากลาออกก็กลับมารับตำแหน่ง หัวหน้าหน่วยตำรวจอาชีพที่เมือง S หลายปีต่อมา คดีใหญ่ๆ ก็ถูกสะสางไปไม่น้อยเลย

ไป๋อวี๋ถึงมีความกล้าหาญมาก ทั้งยังมีทักษะซ้ำซ้อน แต่มีนิสัยแปลกประหลาดไม่เหมือนคนอื่น ดังนั้นทีมตำรวจอาชีพทุกคนที่อยู่ภายใต้การบัญชาการของเขาล้วนเต็มไปด้วยรังสีอำมหิต ทว่าทั้งกรมตำรวจไม่มีใครกล้าหยอกล้อด้วย ไม่ว่าใครที่เดินผ่านประตูแผนกตำรวจอาชีพ ล้วนไม่กล้าแม้แต่จะหายใจ

เมื่อเอ่ยถึงไป๋อวี๋ถึง ก็ไม่อาจไม่กล่าวถึงอัจฉริยะอีกคนหนึ่ง นั่นก็คือ จั่นเจา

ซึ่งก็คือหนุ่มน้อยผู้สุภาพเรียบร้อยที่เพิ่งเดินออกมาจากลิฟต์ สาเหตุที่ทั้งสามคนนี้มีชื่อเสียง นอกจากเพราะพวกเขามีความสามารถพิเศษเหนือคนทั่วไปแล้ว ยังมีอีกหนึ่งเหตุผลที่สำคัญมาก นั่นก็คือ รูปร่าง

หน้าตาอันโดดเด่นของทั้งสามมันทำให้บรรดาตำรวจคนอื่น ๆ เกลียดจนต้องขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน โดยเฉพาะจันเจาคอนนี่ อด้วยวะทั้งห้าอันหล่อเหลาละมุนละไมได้สัดส่วนกับร่างกายสูงโปร่ง บวกกับชุดสูทสีน้ำเงินครามขนาดพอดีตัว ถือเพิ่มเอกสารในมือ ทำเอาสาว ๆ ริมถนนตั้งแต่วัย 80 ลงไปจนถึง 8 ขวบต่างพากันน้ำลายหกกันเป็นแถว ยิ่งถ้าเขาหันมายิ้มให้คุณอย่างอ่อนโยนละก็ ต้องขออภัยคำพูดของคุณแม่ไปมาใช้ได้เลยว่า ตายเรียบในพริบตาเดียว

จันเจาคือดอกเตอร์ด้านอาชญาวิทยาที่มีชื่อเสียงในนานาประเทศ อายุยังน้อย แต่มีอิทธิพลในวงการการศึกษาด้านจิตวิทยาอย่างมาก เขามีไอคิวสูง ในช่วงที่ยังศึกษาอยู่เรียกว่าได้ข้ามชั้นขึ้นมามากตลอด บุคคลคนนี้ถนัดบันไม่ถนัดบู๊ มักจะให้ข้อมูลพิเศษกับทางตำรวจอยู่เสมอเพื่อช่วยในการสะสางคดี

ความสัมพันธ์ของจันเจากับไปอวีถึงค่อนข้างลึกซึ้ง จากคำพูดของคุณแม่จัน ทั้งสองไม่ถูกชะตากันมาตั้งแต่ออกจากท้องแม่แล้ว!

ทำไมถึงได้พูดถึงคุณแม่ไปกับคุณแม่จันอยู่ตลอดเวลาซะหรือ นั่นก็เพราะว่าบ้านของทั้งสองครอบครัวนี้อยู่ตรงข้ามกัน คุณแม่ทั้งสองเป็นพี่น้องที่สนิทกันมาตั้งแต่ยังเรียนอยู่ชั้นประถม ทารกทั้งสองเกิดพร้อมกันพอดี เพียงแต่จันเจาคิดก่อนไปอวีถึงหนึ่งชั่วโมง และเนื่องด้วยความต่างของหนึ่งชั่วโมงนี้ ทำให้ไปอวีถึงถูกบังคับให้เรียกจันเจาว่า “พี่เสียวจัน” มาถึง 8 ปี...เกลียดที่สุด

ทั้งสองถือว่าเป็นเพื่อนคู่หูคู่ซี้กันมาตั้งแต่เด็กสมดังคำเล่าลือ แต่เหตุใดถึงได้กลายเป็นศัตรูกันแบบนี้นะหรือ ต้องเริ่มว่ากันตั้งแต่สมัยอนุบาล ทั้งสองต่างก็แข่งขันกันมาตั้งแต่เด็ก ตอนกินข้าวก็ต้องแย่งอาหารของอีกฝ่าย ตอนนอนก็ต้องแย่งหมอนของอีกฝ่าย ดำเนินต่อเนื่องเรื่อยมา แข่งกันสอบได้ที่หนึ่ง เรียนหนังสือก็แข่งกันว่าใครจะข้ามชั้นได้ไวกว่ากัน เสียวไปชนะเลิศศิลปะการต่อสู้ เสียวจันก็ได้ทุนการศึกษาเรียนดี ทั้งสองแข่งขันกันมาแบบนี้จนกระทั่งคนหนึ่งเข้ากองทัพอีกคนก็ไปต่างประเทศ แต่สุดท้าย

ทั้งสองก็วนกลับมาเจอกันในกรมตำรวจ นี่สินะที่เขาเรียกกันว่าโชคชะตานำพาคำตู่ให้มาพบกัน ยิ่งโกรธ ยิ่งเกลียด ยิ่งได้กลับมาเจอ

ในสายตาของไป๋อวีถึง จันเจาไม่ได้สุขภาพเรียบร้อยอย่างที่ใครๆพูด เขาเป็นแค่แมวเจ้าเล่ห์ไร้ลัจจะตัวหนึ่ง!

ในสายตาของจันเจา ไป๋อวีถึงนั้นช่างห่างไกลจากภาพลักษณ์ภายนอกอันสง่างามมากความสามารถ เขาก็เป็นแค่หนูขาวน่ารังเกียจตัวหนึ่ง!

บุคคลหนึ่งในชุดกาวนสีขาวยุโรป สุขภาพเรียบร้อยและสง่างาม สวมแว่นตา ไร้กรอบ หน้าตาดูเป็นหัวกะทิ เขาคือกงซุนเซ่อ

กงซุนเป็นแพทย์นิติเวชที่มีตำนานและลึกลับ เขาเป็นนักมานุษยวิทยาที่มีชื่อเสียง เมื่อครั้งที่เป็นอาจารย์สอนอยู่ในมหาวิทยาลัย เขาเคยสอนจันเจากับไป๋อวีถึงมาก่อน แต่ในสายตาของพวกเขาทั้งคู่ คนคนหนึ่งที่พกมีดผ่าตัดไปทั่วทุกหนแห่ง คือโฉมหน้าหนึ่งของฆาตกรโรคจิต

ทั้งสามคนยืนจ้องหน้ากันอยู่ที่หน้าประตูทางเข้าหน่วย S.C.I. จนกระทั่งอึบตีเป่าเจิงหนไม่ไหว ตะโกนขึ้นมาว่า “มัวยืนทำอะไรกันอยู่ข้างนอกนะ เข้ามาประชุมได้แล้ว!”

เมื่ออธิบดีกรมตำรวจสั่งตั้งหน่วยสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมพิเศษ และได้โยกย้ายเจ้าหน้าที่ระดับหัวกะทิจากแต่ละแผนกในกรมตำรวจมารวมกัน ทำให้**ไป้อวีถึง** ผู้มีความกล้าหาญทั้งยังมีทักษะเข้าช่องแต่มีนิสัยแปลกประหลาด ไม่เหมือนคนอื่น ต้องมาทำงานร่วมกับ**จันเจา** ดอกเตอร์ด้านอาชญาวิทยา ที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ ซึ่งความสัมพันธ์ของทั้งคู่เป็นคือนางลึกลับซึ่ง จนเรียกได้ว่าไม่ถูกชะตากันมาตั้งแต่ออกจากท้องแม่แล้ว!

ในสายตาของไป้อวีถึง จันเจาไม่ได้สุภาพเรียบร้อยอย่างที่ใครๆพูด เขาเป็นแค่แมวเจ้าเล่ห์ไร้สัจจะตัวหนึ่ง! ในสายตาของจันเจา ไป้อวีถึงนั้นช่างห่างไกล จากภาพลักษณ์ภายนอกอันสง่างามมากความสามารถ เขาก็เป็นแค่หนูจาวน่ารังเกียจตัวหนึ่ง!

“เจ้าแมว...เมื่อไหร่นายจะให้ฉันทำ” ไป้อวีถึงโพล่งถามขึ้นมา
 “ผัวะ...” จันเจาหยิบหมอนขึ้นมาแล้วกုပ်ลงไป “ห้ามพูดคำนั้น!!”
 ไป้อวีถึงพูดผ่านหมอนด้วยเสียงกุ่มกุ่ม “จะเป็นอะไรไปเล่า ไม่เข้าก็รีบก็ไม่ต้องทำอยู่ดี”
 ...ไม่สนใจ...

ไป้อวีถึงเอาหมอนลงแล้วลุกขึ้นนั่ง มองไปที่จันเจา
 “เจ้าแมว นายจริงใจหรือไม่กับแม่”
 จันเจาเองก็ลุกขึ้นนั่งแล้วจ้องมองอย่างโกรธเคือง
 “เจ้าหนูบ้า นายพูดอะไร” จากนั้นจึงกระซิบว่า “ไม่จริงใจแล้วใครจะให้ให้นายจูบล่ะ?!”

หมวดนวนิยาย

www.amarinbooks.com

f t i @amarinbooks

f t Rose Publishing

ISBN 978-616-18-3674-0

Illustration: Ao-7

345 บาท

ทดลองอ่านเล่มนี้

9 786161 836740